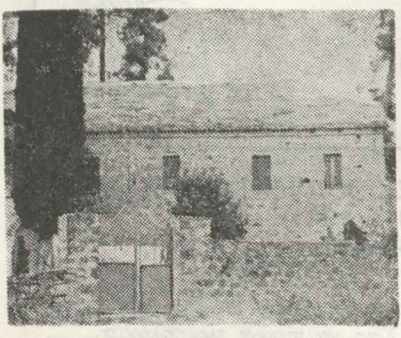

Γυρνάτε δείς στη ξενιτειά μα εγώ στη ράχη αγνάντια, σας στέλνω γλυκυομνήματα πως σας προσμένω πάντα

ΕΚΚΛΗΣΟΧΩΡΙΤΙΚΑ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ΝΕΑ

1984

TAX. ΤΕΛΟΣ ΠΛΗΡΩΘΗΚΕ
ΕΤΟΣ Ε' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' Αρ. φύλλου 25
ΓΡΑΦΕΙΑ Βύρωνα 107 Περιστέρι - Αθήνα Τηλ.: 27.98251

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ, ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ, ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΕΚΚΛΗΣΟΧΩΡΙΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΕΔΡΑ ΑΘΗΝΑ

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑ

ΝΑΙ! ΣΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΟΧΙ! ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Της μοίρας είναι γραφτό τούτος ο τόπος στόχος επιδρομής πολλών να γίνεται, μα και τούτος ο λαός που τον κατοικεί κι Έλληνες μας λένε, παρ' όλα τα χτυπήματα, αντέχουμε, νικάμε, προχωράμε στη ζωή, δημιουργούμε.

Τρανό ήταν το χτύπημα μα κι ύπουλο μαζί, που δεχτήκαμε το φθινοπωρινό εκείνο πρωινό στις 28 Οκτωβρίου 1940.

Στη μικρή Ελλάδα επετέθηκε η μεγάλη Ιταλία, ο ασύγκριτα περισσότερος Ιταλικός στρατός από τον Ελληνικό, ο πιο καλά εξοπλισμένος με ασύγκριτα περισσότερα όπλα, θέλησε να μας υποδουλώσει.

Εκείνοι, μας ξεπερνούσαν σε στρατό και υλικά μέσα, εμείς, σε ηθικό και μαχητικότητα. Εμείς είχαμε και θέλαμε την ειρήνη, εκείνοι τον πόλεμο και την κατοχή μας. Πίσω από τους Ιταλούς, όπως απέδειξαν τα ιστορικά γεγονότα, ακολουθούσε υπεροπτική και βλοσυρά η Γερμανική στρατιά, η Γερμανική λαίλαπα. Πολέμησαν, ο πόλεμος με την ειρήνη, η σκλαβιά με την ελευθερία, η καταπίεση με την αξιοπρέπεια, το σκοτάδι με το φως, το μίσος με την αγάπη, η αλαζονία με την ταπεινοφροσύνη, μα στο τέλος νίκησαν τα δεύτερα. Όχι, δεν θα περάσετε, είπαν με

μία φωνή όλοι οι Έλληνες. Άντρες και γυναίκες όλοι στον πόλεμο. «Ήταν η επιταγή».

Όλοι ρίχτηκαν στη μάχη, ο καθένας με το δικό του τρόπο. Ο στρατιώτης με το όπλο. Οι γυναίκες έπλεκαν για τους στρατιώτες, κουβαλούσαν τρόφιμα, ιματισμό και πολεμοφόδια, νύχτα και μέρα, στο

Του ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΤΖΟΥΒΑΡΑ Ταμιακού υπαλλήλου

κρύο, στο χιόνι και στη βροχή με άδεια τα στομάχια, αλλά γεμάτη φλόγα την ψυχή.

Για μια ακόμη φορά, πολύπλευρα συμμετέχει στον αγώνα, για την ελευθερία και την αξιοπρέπεια η Ελληνίδα γυναίκα και καταξιώνεται ιστορικά.

Η Ηπείρωτισσα του '40 γίνεται νέα Σουλιώτισσα. Με τη θέληση, τη μαχητικότητα, τη συνέπεια και την παραδοσιακή κληρονομιά που τη κοσμούν και βιώμα της είναι, ρίχνεται στη φωτιά του πολέμου. Το πνεύμα και η πέννα επιστρατεύονται θεληματικά. Γράφουν άρθρα, ποιήματα, συνθέτουν μουσική για τραγούδια, γράφουν και παίζουν θεατρικά

έργα, για να αεμψυχώνουν, να δίνουν κουράγιο στους αγωνιζόμενους συμπατριώτες, στους ίδιους τους εαυτούς. Τις αισιόδοξες προβλέψεις του επιδρομέα διαδέχονται οι καθημερινές του απογοητεύσεις. Ο πόλεμος συνεχίζεται.

Το «επί γης ειρήνη» εκείνα τα Χριστούγεννα κι άλλα μετά, ήταν για μας χίμαιρα, όνειρο. Τη σημερινή ημέρα ούτε οι ιστορικές διηγήσεις, τόσο λεπτομερικά, όσο και περιληπτικά, ούτε και οι στείοι απολογισμοί είναι αρκετοί να μας κρατήσουν μετέωρους στη σφαίρα του ρομαντισμού. Είναι ημέρα μνημοσύνου για κείνου που υπέσταν χαρίζοντάς μας την ελευθερία. Είναι ημέρα Εθνικής αναβάπτισης. Είναι ημέρα για Πανελλήνιο Εθνικό σάλπισμα, για ο μ ο ψ υ χ ί α και α δ ε λ φ ω σ ύ ν η.

Είναι ημέρα προβληματισμού και περὶ σ κ ε ψ η ς.

Πως ήταν δυνατόν η πατρίδα του Περικλή, η χώρα που γεννήθηκε η Δημοκρατία να χαθεί στην πρώτη μπόρα της στιγμής βίας;

Πως ήταν δυνατόν ένας λαός που τόσο πιστά ασπασθηκε τον χριστιανισμό και σέβεται τις παρα-

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 4η ΣΕΛ.

ΕΥΛΑΒΙΚΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

Ένα όνειρο που έγινε πραγματικότητα και μια πραγματικότητα που άγγιξε το χώρο του ονείρου...

Σεπτέμβρης 1958.

14 Αυγούστου 1984 βράδυ.

Και ποιος θα μου έλεγε, ότι μετά από είκοσι έξη ολόκληρα χρόνια, μα ζήση, θα ξανακύβη παλι απ' αυτή τη γέφυρα της ποταμιάς μας, που χάθηκε εκείνο το βράδυ άπειρες φορές, για να ιδώ μέσα στα ήσυχα νερά της, να καθρεφτίζεται εκείνο το ολόκληρο Αυγουστιάτικο φεγγάρι της Τσερκαβίτσας;

Αφουγκραζόμουν το ατέλειωτο γλυκοτράγουδο του Καλαμά μας, που συνόδευε το θεσπαισιο χορό των Δρυάδων και Αμαδρυάδων. Νύμφες του δάσους, της ρεματιάς και των βουνών. Αφουγκραζόμουν και το κέλαρσμα της κρυσταλλοπηγής «της κόρης της βρύσης» και τότε πίστεψα αληθινά ότι διαβαίνω νύχτα κάποιο γιοφύρι, κάποιο γιοφύρι της ζωής μου.

Γύριζα στις ρίζες μου, στον τόπο που βίωσα, ένιωσα άπειρες και έντονες συγκινήσεις κοντά σ' αγαπημένα πρόσωπα, που δεν θα με καρτέραγαν πια μπρος στη θύρα, ούτε πίσω απ' το παραθύρι.

Της συνεργάτιδας μας «Δωδωναία»

αύτε θα ήταν το καλοστρωμένο και γιορτινό τραπέζι: έτοιμο.

Ξημέρωνε δεκαπενταύγουστος. Γιορτή της Θεομάνας. Ήμουν στρατοκόπος κι εγώ της νυχτιάς, μπρος στους ισκούς του Κασοδιάρη, του Καλοχωριτζού, της Παρδάστης, της καταπράσινης Γκρεμίνας, του Ζερβού, στις Κουλούρες, στο Πέταλο, ήταν όλα όπως τότε. Τίποτα δεν είχε αλλάξει!

Σίγουρα το χέρι εκείνης της

μαγικής νυχτιάς, θ' άγγιζε το χέρι μιας κανούργιας μέρας, μιας κανούργιας ελπίδας.

Όσο κι αν λαμπύριζαν διαμαντόπετριες τ' αστέρια, πάνω απ' τα γράβα, τις πορμετζέλες, τις κουτσέδες, τα πορνάρια, τα βάτα, τις βελανδιές, τις λεπτοκαριές, τις μελοκοκίες, τους τσέρους και τα πλατάνια, η μαρμαρυγή της ανατολής του ήλιου και ο: καποπλές ροδόχρωμες μύρες ζεστές αχτίδες του θα ζέσταναν την ιδωδωναία φηγή. Το ιερό δέντρο του Δωδωναίου Δία, που απλώνεται αιώνες τώρα ποικιλόμορφο στη χώρα του βασιλιά Πύρρου.

Θα θέρμαινε σίγουρα και τη δική μου ψυχή.

Και όμως δεν είχε αλλάξει τίποτα μέσα μου!

Τα πρώτα σπίτια όμορφες φιγούρες οι σκέες τους, πάνω στο ταπεινόστρωμα της δημοσίας.

Είχαμε φτάσει στο χωριό. Φλογιζόμουν ν' αγγίξω το

Η ΡΥΠΑΝΣΗ ΤΟΥ ΚΑΛΑΜΑ

ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΥ Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΛΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

- ★ ΤΕΣΣΕΡΕΣ ΟΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ
- ★ Ο ΚΑΛΑΜΑΣ ΣΑΝ ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΛΥΣΗ
- ★ ΘΕΣΠΙΣΤΟΙ — ΠΑΡΑΚΑΛΑΜΙΕΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΚΕΡΚΥΡΑΙΟΙ ΑΝΤΙΔΡΟΥΝ ΣΤΗ ΛΥΣΗ «ΚΑΛΑΜΑ»

Το σοβαρότερο θέμα της ρύπανσης του Ποταμού Καλαμά βρίσκεται πάλι στην επικαρότητα, ύστερα από την απόφαση που πάρθηκε ως γνωστό στις 28 και 29 Ιουνίου 1984 και σε υπεταγέστερες συσκέψεις των αρμοδίων επιτροπών που Υπουργείου Δημοσίων Έργων και Νομαρχικών και Δημοτικών Συμβουλίων των ενδιαφερομένων Νομών και Δήμων Ιωαννίνων Θεσπρωτίας και Κερκύρας. Στις συσκέψεις συμμετείχαν εκπρόσωποι του Υπ. Δημ. Έργων, εκπρόσωποι των Ομάδων μελέτης και παράγοντες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Σαν πιθανοί αποδέκτες των λυμάτων της πόλης των Ιωαννίνων φέρονται κατά σειράν: 1) Η Λίμνη Ιωαννίνων, 2) Ο Ποταμός Καλαμάς, 3) Η άρδευση των αγρών του Λεκανοπεδίου Ιωαννίνων, 4) Διήθηση των λυμάτων στο έδαφος, εφόσον οι δυνατότητες εφαρμογής το επιτρέψουν.

Οποιαδήποτε κι αν θα είναι η οριστική απόφαση οι εδικοί υπόσχονται τον τέλειο βιολογικό καθαρισμό, που θα γίνεται σε μεγάλο και τεχνικά άριστο Εργοστάσιο Βιολογικού Καθαρισμού.

Οι κάτοικοι των Παρακαλαμιών Κοινοτήτων των νομών Ιωαννίνων και Θεσπρωτίας είναι ανάστατοι για το μελετώμενο έγκλημα σε βάρος του μοναδικού ποταμού της περιοχής που υδρεύει και αρδεύει δεκάδες χωριά και πολλές χιλιάδες στρέμματα καλλιεργησίμων αγρών της κοιλιάς και χιλιάδες ζώων, προβάτων, γιδιών και βοειδεών. Οι διαμαρτυρίες ενάντια στη λύση «Καλαμά» συνεχίζονται από κοινωνικούς, εκπαιδευτικούς και άλλους φορείς των ενδιαφερομένων κοινοτήτων όπως Κοινοτικά Συμβούλια, Αδελφότητες, Εκπαιδευτικοί Σύλλογοι, Γεωργικοί και Κτηνοτροφικοί Συνεταιρισμοί και τοπικοί παράγοντες.

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΟ ΑΔΙΚΟ

Ο τρύγος των αμπελιών στα χωριά μας άρχιζε και τέλειωνε την ίδια μέρα. Ήταν εξαγωγή του Μπέν. Μ' αυτό πετύχαινε τον έλεγχο στη δουλειά των χωριανών.

Ο τρύγος που αμπελιού μας το 1908 μου έμεινε αξέχαστος από ίδια ιαπωνίθετα γεγονότα που έγιναν μέσα στην ίδια μέρα.

Το πρώτο ήταν τα τραγούδια των κοριτσιών που βοηθούσαν στον τρύγο. Όπως

Του συνεργάτη μας ΔΗΜ. ΖΗΣΗ ΣΥΟΛΑ

προχωρούσαν λοιπόν τό 'να απ' άλλα κλήμα, σαν μέλισσες τρυγούσαν και τραγουδούσαν μέσα από θρόνα μιας έχτα-

σης καταπράσινης, κυματιστής σαν θάλασσα.

Αποκαμμένος όπως ήταν από άνδρες, χαίριονταν ξέγνιστες, γελούσαν και τραγουδούσαν χωρίς το φόβο να τις πούνε αδιάντροπες. Τόσο ήταν κοινωνικά κραταιασμένες οι γυναίκες στην Ήπειρο, ώστε να καταπιάνουν και τα ένστιχτά τους όπως την ελεύθερη εκδήλωση της χαράς και του γέλιου.

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ 2η ΣΕΛ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΓΙΑ ΜΙΜΗΣΗ

Το παραδοσιακό πανηγύρι της Κάτω Λάβδανης

(8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1984)

ΜΙΑ ΦΙΛΟΤΙΜΗ ΚΑΙ ΑΞΙΕΠΛΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

Πολλές είναι οι Αδελφότητες και Κοινότητες της περιοχής Κουρηντών και Μέσου Καλαμά που καταβάλλουν φιλότιμες προσπάθειες για να διατηρηθεί αμόλυντη η παραδοσιακή μορφή των ημερωτικών πανηγυριών, με καινό τραπέζι και άλλες εκδηλώσεις, μακριά από τη σύγχρονη παρουσίαση στα καφενεία - πιατείται με έντονο το χρώμα του «Επαγγελματισμού». Πολλά πανηγύρια έχασαν την αγνότητά, τη μεγαλοπρέπεια και την ανθρωπιστική ατμόσφαιρα που επικρατούσε σ' αυτά παλιότερα. Οι επισκέπτες πανηγυριστές δεν είναι τα αγαπημένα πρόσωπα και οι φίλοι, που γίνονταν δεκτοί με πραγματική Χριστιανική αγάπη. Τώρα οι επαγγελματίες τους βλέπουν μόνο από την κερδοσκοπική πλευρά.

Η γειτονική μας ΚΑΤΩ ΛΑΒΔΑΝΗ, της Λάκκας Πιργωνίου, όπως λέγεται η περιοχή, πρωτοστατεί από χρόνια στον αγώνα για τη διατήρηση του παλιού παραδοσιακού πανηγυριού. του τόπου μας. Όσοι παραβρέθηκε τα τελευταία χρόνια το έχει διαπιστώσει. Την πρωτοβουλία και τη γενική φροντίδα έχει η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΚΑΤΩ ΛΑΒΔΑΝΗΣ «Η Γέννηση της Θεοτόκου» που ιδρύθηκε το έτος 1935 και εδρεύει στην Αθήνα.

Στην άσωση καθόλα οργάνωση συμβάλλουν οι χωριανοί τους, που κατοικούν μόλις στο χωριό.

Στον επισκέπτη προκαλεί μεγάλη εντύπωση η ευρύτατη συμμετοχή μικρών, μεγάλων και ηλικιωμένων για την καλύτερη παρουσίαση των εκδηλώσεων και την εξυπηρέτηση χωριανών και φίλων τους. Το κοινό τραπέζι που μας θυμίζει τις «Αγίες» των πρώτων Χριστιανών, σπρώχνεται κάτω από τα βαθύσκυτα δέντρα, δίπλα στην Κεντρική τους Εκκλησία τη «Λαμπροβίστρα». Χώρος κατάλληλος εξωραϊσμένος με μόνιμα και κινητά τραπέζια και καθίσματα για την κοινή συνεισφορά. Οι υπεύθυνοι φροντίζουν και εφε-

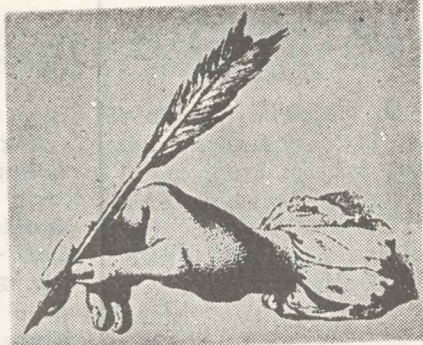
ραν κοντά το νερό με μόνιμες καλοφτιαγμένες βρύσες. Κατά τη διεξαγωγή του πανηγυριού όλα λειτουργούν με ταχύτητα και απόλυτη τάξη. Δεσποινίδες, κυρίες, κύριοι και σεβαστοί γέροντες, πολλοί απ' αυτούς με υψηλή επαγγελματική και κοινωνική θέση προσφέρουν τα νοσημότητα παραδοσιακά φαγητά στους πανηγυριστές. Όλοι τους χαμογελαστοί, ευγενικότατοι και πρόθυμοι. Είναι μια εικόνα που δύσκολα θα δεις στα σημερινά πανηγύρια μας.

Όπως μας πληροφόρησε ο αξιότιμος Πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Παύλος Αλεξίου το κοινό τραπέζι των Κάτω Λαβδανιωτών έχει καθιερωθεί προ 65 περίπου ετών, γύρω στα 1920. Μάλιστα τα φαγητά και πιάτα καθώς και η παρασκευή τους ήταν προσφορά των κατοίκων του μικρού χωριού!

Σήμερα αγοράζονται από την Οργανωτική Επιτροπή και οι επισκέπτες - πανηγυριστές, που συμμετέχουν, ρίχνουν στο δίσκο προαιρετικά όσα χρήματα θέλουν. Τα έσοδα που τυχόν θα έχουν διατίθενται για κοινωνικά έργα στο χωριό. Και είναι αρκετά αυτά που έκαναν τα τελευταία χρόνια, όπως ξενώνας, ιατρείο, κοινωνικό μαγαζί, τηλεφωνείο, δαμόρφωση χώρων Εκκλησίας κ.ά. Η μεγάλη και πλήρης παδική γαρά είναι προσφορά του μεγάλου Ευεργέτη του χωριού τους Αναστασίου Παναγιώτη, πώς Προέδρου Αρτοποιών Ελλάδας.

Τα «Ε.Ν.» συγχάριζαν τα μέλη του Δ.Σ. της Αδελφότητας: Π. Αλεξίου, Στ. Σπυρόπουλο, Χριστ. Ντούρα, Κων. Σταματίου, Βασ. Ζαχαρή και Βαγγ. Σταματίου (Το 7ο μέλος Κων. Σκέλλος, Γεν. Γραμματέας απεβίωσε εκτάκτως την 10/9/84). Επίσης τους Μιχάλη Δήμου, αρχιμάγειρο, Κων. Αναγνώστου, Φάνη Μπότη και Παν. Τζάτζο και όλους όσους συνέβαλλαν στη φεικτική διεξαγωγή του ωραίου και καθόλα τέλει παραδοσιακού πανηγυριού του χωριού τους. Χ.Ι.Μ.

Αλληλογραφία.....

☆ Γιώργο Ε. Τζουβάρα: Τις εργασίες σας να τις απλύνετε στη διεύθυνση που αναγράφεται στο πάνω δεξιά μέρος της πρώτης σελίδας της Εφημερίδας και όχι στο Πνευματικό Κέντρο Ηπειρωτών. Εκεί υπάρχει το αρχείο της Αδελφότητας. Αργούμε να τις πάρουμε και πολλές χάνονται.

☆ Ευανθία Φετάνη — Κάσβαρη: Έχετε δίκιο, όπως κι άλλοι χωριανοί να διαμαρτυρήσετε για τις υποτροφίες «Ευαγγελίου Αντινιάδης». Δυστυχώς από κακή διατύπωση του συμβολαιογράφου δεν αναφέρονται οι ΑΝΩΤΕΡΕΣ ΣΧΟΛΕΣ παρά οι Πανεπιστημιακές, δηλ. ΑΝΩΤΑΤΕΣ και μά-

λιστα απ' αυτές εξαιρείται η Φιλοσοφική. Παράδοξα πράγματα! Καίτοι ο διαθέτης ήταν και διδάκτορας της Φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Γι' αυτό το λάθος έγινε στη διατύπωση της διαθήκης.

Με το πρόσχημα αυτό η Επιτροπή Κληροδοτήματων του Υπ. Οικονομικών (οδός Πειραιά) απορρίπτει τις αιτήσεις των φοιτητών Ανωτέρων Σχολών (Παιδ. Ακαδημιών, (Κ.Α.Τ.Ε., Τ.Ε.Ι.). Δέχεται μόνον: Για τη Ριζάρειο, τη Θεολογική Σχολή, και όλες τις Ανώτατες Σχολές Θετικών Επιστημών.

Επίσης εξαιρεί τη Φιλοσοφική τη Νομική και την Πάντειο.

Η ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΤΟΥ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

Με την ευκαιρία της επετιμίας της γενέτειρας από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της Αδελφότητας έγινε σύσκεψη αυτών στο σπίτι του Χρ. Μάντζιου για το θέμα της ενάρξεως συντήρησης του ακινήτου της (Οικία Βασιλ. Αναστ. Αντωνιάδης). Σ' αυτή παρουσίασαν: η διοικήτρια Αικατερίνη χήρα Βασιλείου Αντωνιάδης, ο πρόεδρος Ζ. Φετάνης, η αντιπρόεδρος Αρσένια Βέλλικου, η Γραμματέας Μαρία Βασ. Βαλκάνη και ο σύμβουλος Αρσένιος Λιόντος.

Αφού ανταλλάχθηκαν γνώμες για την καλύτερη αξιοποίησή του, αποφασίστηκε να εξηθεί: Σε πρώτη φάση να γίνει καθαρισμός και περιμάνδρωση του ακινήτου (αυλής, τοιχοποιία). Για το θέμα του κτηρίου επιπρόσθετον διάφορες γνώμες και δεν πάρθηκε οριστική απόφαση. Πάντως έγιναν μελέτες για τη δαπάνη

συντήρησης του υπάρχοντος οικοπέδου ή την πλήρη κατεδάφισή του και οικοδόμηση από την αρχή.

Σ' γνωστό το διοικητήριο προβλέπει την κατασκευή τριών χώρων ήτοι: Κοινωνικού Γραφείου, Ιατρείου και Επαγγελματικού Κέντρου (διδασκλήριον κλπ.). Επειδή και οι δύο προτεινόμενες λύσεις απαιτούν δαπάνη άνω του εκατομμυρίου το θέμα θα μελετηθεί με συνεργασία Αδελφότητας και Κοινότητας.

Ήδη έγινε η καθαριότητα και στρώθηκε η είσοδος με παλιό. Επίσης ανακατασκευάστηκε η πέτρινη τοιχοποιία της αυλής και τοποθετήθηκε μεγάλη, τετραφυλλή σιδερένια πόρτα — είσοδος. Την ανώτερη δαπάνη ανέλαβε η διοικήτρια - ευεργέτιδα, η οποία πρόσφερε στην Αδελφότητα για το σκοπό αυτό πενήντα χιλιάδες (50.000) δραχ.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

● Περατώθηκε η βοηθητική δεξαμενή που κατασκευάστηκε δίπλα στην παλαιά στέρνα του Σχολείου. Θα χρηματοδοτηθεί από το εργομείο κοινοκαίρι.

● Στις 30 Σεπτεμβρίου έγινε η δημοπρασία εννοιασμού των κοινωνικών διατάξεων χειμερινής περιόδου 1984 — 85 (Οκτώβριος - Μάιος). Σ' αυτή αναδείχτηκαν πλειοδότες οι διατηρητές:

α) Θεοχάρης Φάφαιλης εκ Μετσόβου για την περιοχή Σαλίδας αντί τριών διακοσίων μιάς χιλιάδων

(201.000) και β) Ευάγγελος Αλεξίου εκ Αγίου Χριστοφόρου (Πουλιανίστα) για την περιοχή Παρδάστανη - Αγία Τριάδα αντί του πασού των εκατόν εξήντα χιλιάδων (160.000) δραχμών.

● Τελείωσαν οι εργασίες περιμάνδρωσης του χώρου στο Μοναστήρι της Παναγίας. Υπολείπεται να τοποθετηθεί η σιδερένια πόρτα στη θύρα είσοδο του περιβάλλοντος. Μέχρι στιγμής το έργο στοίχισε εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) δραχ.

ΑΝΑΚΗΡΥΞΗ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας Εκκλησιολογικών «Ο Άγιος Αθανάσιος» σε ειδική συνεδρίασή του αποφάσισε την ανακήρυξη της διοικήτριας ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ χήρας Βασιλείου Αναστ. Αντωνιάδης ως ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΥΕΡΓΕΤΙΔΑΣ της Αδελφότητας για την προσφορά αυτών της Συγκριμένα για τη δωρεά της οικίας της μετά

του οικοπέδου, καθώς και δύο αγρών στην περιοχή Εκκλησιολογικών.

Τέλος για την Ευεργέτιδα της εκ πενήντα χιλιάδων (50.000) δραχ. η Αδελφότητα εκφράζει προς αυτή δημόσια τις ευχαριστίες αυτής και των μελών της.

Εκ της Πραγματείας της Αδελφότητας

Σχολιάζουμε ... 'Ελεύθερα

♦ Ο νέος Νομάρχης και ο Καλαμάς

Στη σύσκεψη των Κουρηντών το Σεπτέμβριο, όπου ελαβαν μέρος οι Πρόεδροι Κοινοτήτων της περιοχής Κουρηντών και Μέσου Καλαμά παρέστη και ο νέος Νομάρχης Ιωαννίνων κ. Μπρακατσούλας. Μεταξύ των άλλων θεμάτων προβλήθηκε και το θέμα της ρυπάνσεως του Καλαμά από τη μελετώμενη διατομή της ρυπάνσεως των Ιωαννίνων μέσα στο ποτάμι. Αφού χέμεση των λυμάτων των Ιωαννίνων μέσα στο ποτάμι. Αφού μίλησε «περί δήθεν βιολογικού καθαρισμού», σ' όποια τελικά λύση προκριθεί, έσπευσε να κλείσει το θέμα. Για μας όμως το θέμα είναι σ ο β α ρ ώ τ α τ ο και θα έπρεπε ο κ. Νομάρχης να συζητήσει ευρύτερα το θέμα και να πάρει σαφή θέση πάνω σ' αυτό για να μην επαναληφτεί η «δωροδότηση» του προκατόχου του, που άλλα υποσχόταν στους Γανωύτες, άλλα έλεγε στα συνέδρια Θεσπρωτών, Παρακαλαίων χωριών και Κερκυραίων κι άλλα στις ανταποκρισίες της Ε.Ρ.Τ. Ποιά θέση παίρνει πάνω στις τέσσερις προτεινόμενες λύσεις ο κ. Νομάρχης;

♦ Γύρω από μια δωρεά

Χ ρ ή σ ι μ η είναι η δεύτερη βοηθητική δεξαμενή που έφτιαξε η Κοινότητα στο χώρο του Σχολείου. Λέμε δεύτερη γιατί έγινε κι άλλη βοηθητική προ ετών δίπλα και πάνω από την παλιά. Έχουμε μέχρι τώρα πρεσ δεξαμενές.

Χ ρ ή σ ι μ ό τ ε ρ η όμως θα ήταν μια δεξαμενή, που να λύει οριστικά όλα τα προβλήματα που έχουν σχέση με την επάρκεια του νερού και την σωστή υδροτόμηση όλων των σπιτιών, ανεξαρτήτως υψομέτρου. Αυτή θα πρέπει να γίνει αναμφισβήτητο στο ψηλότερο σημείο του χωριού. Σαν τέτοιο είναι η περιοχή Αγίου Χριστοφόρου. Επειδή η Κοινότητα δεν έχει χώρο στο μέρος αυτό θάπρεπε να απαλλοτριώσει την απαιτούμενη έκταση.

Προ μηνών ανακοινώθηκε η δωρεά εκτάσεως στο ψηλότερο σημείο του χωριού από τον χωριανό μας Απόστολο Τριανταφύλλου, η οποία δεν έγινε αποδεκτή μέχρι σήμερα από την Κοινότητα, με το αιτιολογικό ότι ο δωρητής δεν τους έστειλε πράξη δωρεάς επίσημη από συμβολαιογράφο.

Ο Δωρητής από την πλευρά που δηλώνει ότι ισχύουν όσα ανακοίνωσε σε προηγούμενο φύλλο των «Ε.Ν.», ότι δηλ. α) Προσφέρει την ανάλογη έκταση δωρεάν. β) Θα πληρώσει ο ίδιος τα συμβολαιογραφικά έξοδα και γ) Με δική του πρωτοβουλία και δαπάνη θα ανοίξει το δρόμο για τη μεταφορά των υλικών και θα διαμορφώσει το χώρο θεμελίωσης της δεξαμενής. Είναι δε έτοιμος ανά πάσα στιγμή για τη σύνταξη του διοικητικού συμβολαιογραφικού εγγράφου. Ποός έχει δικό η Κοινότητα (Κοιν. Συμβούλιο) ή ο εν λόγω δωρητής;

♦ Ο εσωτερικός δρόμος

Στο πρόγραμμα οικονομικών έργων το κοινωτικό συμβούλιο περιλαμβάνει και κονδύλιο 500.000 γα τσιμεντόστρωση δρόμων. Ο αυτοκινητοστάσιος δρόμος Χάνι Τσίκα — Άγιος Χαράλαμπος είναι σε αρκετά καλή κατάσταση με μικρές ελλείψεις. Έχουμε τη γνώμη ότι προτεραιότητα θα πρέπει να δοθεί στην επιστροφή του Εσωτερικού Τμήματος από του Σιουλής μέχρι το Σχολείο, που έχει διαβρωθεί σε μεγάλο βαθμό λόγω των έργων υδρεύσεως του 1975. Θα πρέπει να γίνει με επιμέλεια και αφού καθαριστούν τα πεζοδρόμια από μπόζα - χόρτα κλπ να πέσει τσιμέντο μέχρι τα θεμέλια των ιστιών. Ανα τα χρήματα δεν φτάνουν ας γίνει τμηματικά αλλά σωστά. Επίσης το τμήμα Άγιος Χαράλαμπος μέχρι τη Βρύση της Λιάλιου έχει σειρά κι αυτό.

♦ Το ακίνητο της Αδελφότητας

Σωστή είναι η σκέψη να παραχωρηθούν τα κτήματα της Αδελφότητας στο χωριό (Δωρεά Α.κ. Β. Αντωνιάδης) στην Κοινότητα. Ειδικότερα το σπίτι με το Οικόπεδο, όπου θα ανεγερθούν Γραφείο, Κοινότητα, Ιατρείο κλπ. Μόνο που θα πρέπει να μελετηθεί προσεκτικά και μετά να ξεκινήσει το έργο. Οι λύσεις που προτείνονται είναι δύο: α) Γενική επισκευή του υπάρχοντος οικισμού και β) Κατεδάφιση και χτίσιμο νέου οικισμού οικισμού τριών κύριων χώρων και τουαλέτας.

Για την πρώτη θα πρέπει να ζητηθούν συνολικές προσφορές από εργολάβους για να δούμε το ύψος της δαπάνης, που φαίνεται να είναι πολύ μεγάλο. Αν η διαφορά είναι των 300 ως 500 χιλιάδων δραχμών να προτιμηθεί η οικοδόμηση νέου συγκροτημένου και ωραίου κτηρίου. Μια φορά γίνονται αυτά τα έργα. Τα παλιά κτήρια και δαπανηρά είναι και άβουλα. Όσοι έχουμε πέτοια σπίτια το ξέρουμε πολύ καλά. Αν δεν υπάρχουν όλα τα χρήματα ας γίνει το έργο τμηματικά σε δύο - τρία χρόνια. Δεν χάλασε ο κόσμος. Αφού ποτέ δεν είχαμε Γραφεία γιατί να βιαστούμε; Ένα τέτοιο έργο πρέπει να γίνεται σωστά και μόνιμα.

♦ Το Κέντρο Νεότητας

Από τα περασμένα Δ.Σ. της Αδελφότητας καταβλήθηκαν προσπάθειες και ιδρύθηκε το Κέντρο Νεότητας Εκκλησιολογικών στο Σχολείο. Τοποθετήθηκαν έπιπλα - σκεύη - τηλεόραση - βιβλία - παιχνίδια. Παλιά στελέχη της Αδελφότητας μας εξέφρασαν την περία τους για την κατάσταση της αβουσας. Παράθυρα σπασμένα και εντελώς ανοιχμένα. Τζάμια σπασμένα απ' όπου εισέρχονται μέσα νερά, νυχτερίδες, σκόνες κλπ. Πιστεύουμε ότι δεν είναι δύσκολο να συντηρηθούν τα παράθυρα και να τοποθετηθεί πλέγμα για προστασία τους από σπασίματα κλπ. Ας λάβουν κάποια μέτρα οι υπεύθυνοι του Κέντρου.